

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Irenou Ondruszovou ve věci žalobce KV Arena, s.r.o., se sídlem Karlovy Vary, Západní 1812/73, IČ 27968561, JUDr. Pavlem Tomkem, advokátem se sídlem Karlovy Vary, Polská 61/4, proti žalovanému Základní organizace Karlovy Vary, se sídlem Karlovy Vary, Západní 1816/73, IČ 22885480, o zrušení rozhodnutí rozhodce JUDr. [jméno] [příjmení] v řízení o uzavření kolektivní smlouvy,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci bude vrácen soudní poplatek ve výši 2.000 - Kč prostřednictvím Krajského soudu v Plzni do 30 dnů od právní moci usnesení.**

Odůvodnění:

Žalobou podanou u zdejšího soudu dne [datum] se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí rozhodce JUDr. [jméno] [příjmení], Ph.D. ze dne [datum] vydané v řízení o uzavření kolektivní smlouvy mezi žalobcem a žalovaným a vrácení věci tomuto rozhodci k dalšímu řízení. Žalobce tvrdil, že uvedené rozhodnutí obdržel dne [datum]. Nesouhlasil s výrokem II. rozhodce, podle kterého článek 14 odst. 14.11.15 kolektivní smlouvy zní: „Nárůst mezd, zaměstnavatel je povinen v roce 2013 navýšit průměrný hrubý měsíční výdělek v podniku nejméně o 2,3 % oproti průměrnému výdělku v roce 2012“ Předmětný výrok rozhodce napadl opravným prostředkem dle § 14 zák. č. 2/1991 Sb. o kolektivním vyjednávání. V žalobě obsáhle vyličil, z jakého důvodu považuje tento výrok rozhodce za nesprávný a současně navrhl, aby opravnému prostředku byl přiznán odkladný účinek.

Soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení) dle § 103 o.s.ř. Jednou z podmínek řízení je pravomoc soudu. Podle ustanovení § 7 odst.1 o.s.ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy věci, které vyplývají mj. z pracovních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány. Pro část kolektivních pracovních sporů je zákonem č. 2/1991 Sb. stanoven jiný způsob řešení.

Podle § 10 zák.č. 2/1991 Sb. kolektivní spory jsou spory o uzavření kolektivní smlouvy a spory o plnění závazku kolektivní smlouvy, ze kterých nevznikají nároky jednotlivých zaměstnanců. Zákon o kolektivním vyjednávání tedy rozlišuje dva druhy sporů, jednak o plnění závazků z kolektivní smlouvy, ze kterých nevznikají nároky jednotlivým zaměstnancům a jednak spory o uzavření kolektivní smlouvy.

Podle § 14 odst. 1,2 citovaného zákona krajský soud zruší nebo změní na návrh smluvní strany rozhodnutí rozhodce o plnění závazku z kolektivní smlouvy, jestliže je v rozporu s právními předpisy nebo kolektivními smlouvami (§ 5). Návrh na zrušení nebo změnu rozhodnutí rozhodce může smluvní strana podat do 15 dnů ode dne jeho doručení. Příslušným je krajský soud, v jehož obvodu má sídlo smluvní strana, proti níž tento návrh směřuje. Při rozhodování postupuje krajský soud podle ustanovení občanského soudního řádu upravujících řízení v I. stupni; rozhodne však vždy usnesením, proti němuž není přípustné odvolání ani obnova řízení.

Probíhalo-li řízení před rozhodcem o uzavření kolektivní smlouvy, je doručením rozhodnutí stranám kolektivní smlouva uzavřena, a proti takovému rozhodnutí není opravného prostředku (rozhodce vydává rozhodnutí konstitutivního charakteru a smlouva je uzavřena ve znění určeném rozhodcem proti vůli druhé strany).

Probíhalo-li řízení před rozhodcem o plnění závazků z kolektivní smlouvy, mají smluvní strany možnost podat do 15 dnů od doručení rozhodnutí návrh na jeho zrušení nebo změnu ke krajskému soudu.

V dané věci smluvní strany jednaly o uzavření (změně) kolektivní smlouvy na r. 2013 a nikoliv o plnění závazků z kolektivní smlouvy, jak vyplývá z rozhodnutí rozhodce JUDr. [jméno] [příjmení], Ph.D. ze dne [datum]. Předmětem sporu tedy bylo uzavření kolektivní smlouvy mezi žalobcem a žalovanou odborovou organizací (§ 8 citovaného zákona).

Jak je ze shora uvedeného zřejmé, jen ve sporu o plnění závazků z kolektivní smlouvy je rozhodnutí rozhodce přezkoumatelné příslušným krajským soudem a nikoliv ve sporu o uzavření kolektivní smlouvy, jako je tomu v předmětné věci. Protože nedostatek pravomoci soudu je neodstranitelnou podmínkou řízení, musel soud řízení ve smyslu § 104 odst. 1 o.s.ř. zastavit. Soud nepostoupil věc jinému orgánu, neboť zák. č. 2/1991 Sb. ani zákoník práce takový orgán nestanoví.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. Žalobce z procesního hlediska zavinil, že řízení bylo zastaveno, žalovanému však žádné náklady nevznikly, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku II tohoto usnesení.

Výrok o vrácení části zaplaceného soudního poplatku se opírá o ust. § 10 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., podle něhož soud vrátí z účtu soudu zaplacený soudní poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 - Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Soudní poplatek bude vrácen ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení bylo rozhodnuto (§ 10a odst. uvedeného zákona).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

V Plzni dne 22.04.2013

Za správnost vyhotovení:
Petra Černá

JUDr. Irena Ondruszová, v.r.
samosoudkyně